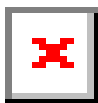

Dosarul nr. 1-145/2020

1-20110906-15-1-10092020

SENTINȚĂ
În numele Legii

02 decembrie 2020

or.

Cantemir

Judecătoria Cahul, sediul Cantemir

În următoarea componență:

Președinte de ședință, judecător

Victoria

Bogomolova

Grefier

Ludmila

RUSSU

Cu participarea: Procurorului în Procuratura Anticorupție, Procoavă Adrian, apărătorului inculpatului Onică Oleg, avocatului Bojenco Nicolae în bază de mandat Seria MA nr.1597751, inculpatului Onică Oleg *****, anul nașterii *****, identificat în baza b/i, -

examinând în ședință de judecată publică, desfășurată în limba de stat în baza probelor administrate la faza de urmărire penală cauza penală privind învinuirea lui,-

Onică Oleg *****, anul nașterii *****,
IDNP: *****, originar și locuitor al satului
*****, raionul Cantemir, cetățean al R.
Moldova, studii medii incomplete, supus
militar, căsătorit, un copil minor la
întreținere, anterior nejudecat,-

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, -
promisiunea, oferirea sau darea, personal, a unei persoane publice de bunuri sub
orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini sau nu, acțiuni în
exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Procedura de citare legal executată.

Termenul de judecare a cauzei: 10.09.2020-02.12.2020.

Procurorul a pledat pentru recunoașterea lui Onică Oleg ***** culpabil
de comiterea infracțiunii prevzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și a-i stabili o
pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni cu executarea pedepsei în

penitenciar de tip semiînchis cu aplicarea art.90 CP, a-i stabili inculpatului un termen de probă de 1 (unu) an de zile cu aplicarea unei amenzi în mărime de 1000 unități convenționale.

Apărătorul inculpatului a solicitat ca față de inculpat, să fie aplicată o pedeapsă minimă prevăzută ca sancțiune la art.325 alin.(1) Cod penal

A CONSTATAT:

ONICĂ OLEG ***** la data de 02 spre 03.08.2020, în jurul orelor 02.40 min., aflându-se pe o stradă din s. *****, raionul Cantemir. după documentarea unui incident avut la domiciliul cet. Enachi Ludmila, anul nașterii *****, a avut și a purtat anumite discuții cu colaboratorii IP Cantemir, în rezultatul căruia, ulterior, când automobilul său de model***** cu număr de înmatriculare ***** fiind în același timp stopat de aceștea, s-a iscat un conflict care a fost înregistrat la IP Cantemir în REI-2 sub nr. 3247.

Prin urmare, la 03.08.2020 după ce pe faptul dat a fost înregistrată informația în cauză la IP Cantemir în REI-2 sub nr. 3247 și care a fost transmisă la examinarea ofițerului de sector al S-4 *****, Isac Alexandru, ultimul urma sa examineze cazul, astfel că, Onică Oleg, conștientizând că poate fi atras la răspundere contravențională în baza art. 241 alin. (1) Cod Contravențional, pentru faptele săvârșite, cunoscând că ultimul se află în exercitarea atribuțiilor de serviciu, urmărind scopul de a oferi bani, unei persoane publice, în legătură cu neîndeplinirea în mod corespunzător a obligațiilor de serviciu și nedocumentarea cazului pe faptul îndeplinirii necorespunzătoare de către un conducător de vehicul a indicației legale, dată de agentul de circulație pentru a opri vehiculul, în modul stabilit cât și alte încălcări comise de acesta, tot la 03.08.2020, aproximativ în jurul orelor 12.23 min., aflându-se în s. *****, r-nul Cantemir, în incinta sectorului de poliție S-4 ***** din cadrul IP Cantemir, amplasat în sediul primăriei, în momentul întocmirii de către agentul constatat a procesului-verbal cu privire la contravenție, i-a propus și promis spre transmitere prin intermediul SMS-ului de la nr. 078460041 de pe telefonul personal, către numărul ofițerului de sector al S-4 *****, Isac Alexandru, suma de 250 Euro, cu expedierea acestuia către destinație, pentru ca acesta să nu întreprindă măsuri ce intră în obligațiile lui de serviciu și contrar acestora, adică pentru a nu fi atras la răspundere contravențională pe faptul neîndeplinirii de către conducătorul de vehicul a indicației legale dată de agentul de circulație de a opri vehiculul, în baza art. 241 alin. (1) Cod Contravențional.

Acțiunile intenționate ale lui Onică Oleg ***** au fost încadrate juridic în baza art. 325 alin. (1) CP RM, individualizată prin: promisiunea, oferirea sau darea, personal, unei persoane publice de bunuri sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini sau nu, acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Onică Oleg ***** a declarat, personal, prin înscris autentic semnat de el, că recunoaște în totalitate, săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea de noi probe, a declarat că îi sunt cunoscute probele din dosar și nu are obiecții în privința lor. (*f.d. 94*).

Apărarea și acuzarea au fost de acord cu cererea inculpatului, nesolicitând administrarea de noi probe.

Instanța nu a stabilit careva impedimente legale pertinente pentru examinarea în procedură simplificată, considerente din care instanța a ajuns la concluzia că, recunoașterea vinovăției de către inculpat este făcută în mod liber, benevol, conștient, fără presiune sau teamă.

Subsecvent, audiind declarațiile inculpatului, susținute de apărător, ascultând opinia procurorului, ținând cont de faptul că din probele administrate la faza de urmărire penală rezultă că fapta inculpatului este stabilită și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 CPP a RM, Or, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nulitatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indici că în faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, deoarece fapta imputată inculpatului a fost just încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul Penal a RM, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, instanța de judecată a admis prin încheiere cererea inculpatului și a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

În cadrul ședinței de judecată inculpatul Onică Oleg ***** fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorului, a susținut cererea sa și prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu și-a recunoscut integral vinovăția, a menționat că, la data de 02 august 2020, în jurul orelor 01.00 noaptea, a venit cu mașina sa personală în s. *****, r-nul Cantemir, a intrat la Buzdugan Dumitru, finul său care locuiește peste drum de Enache Ludmila. Finul i-a povestit că au avut un conflict cu Enache Ludmila. Stătea în ogradă cu finul Dumitru Buzdugan, în ograda lui, serveau cafea și cu fina Buzdugan Carolina. La un moment a venit poliția pe sector, mașina sa stătea în mijlocul drumului. Între vecini și fini avusese loc un conflict. Mașina sa era parcată în stradă. Poliția a examinat cazul, el a servit cafea și a plecat acasă. S-a dus acasă și s-a ridicat la vecin în deal să-i transmită o geantă, întrucât venea de la Chișinău. I-a transmis geanta, când se cobora spre casă a văzut mașina de poliție stopată pe marginea

drumului. El se deplasa spre casă și la un moment dat, de după fântână de la casa părinților săi au ieșit doi polițiști, dintre care unul filma. I-au spus să prezinte actele. Le-a spus să îi permite să parcheze mașina pe partea stângă, fiindcă pe partea dreaptă nu avea acces de parcare. I-au cerut actele. Întrebându-i care e motivul, că stau la fântână și l-au stopat, polițiștii au avut un comportament foarte urât, la care ei s-au certat și dumnealor au plecat. El s-a dus acasă. A doua zi, dimineața pe la oarele 10.00, data 03.08.2020, a primit un sunet de la Isac Alexandru să se prezinte la sectorul de poliție nr. 4 *****, cu buletinul de identitate. El s-a prezentat. Din cele spuse i s-a întocmit un proces verbal pe art. 241 Cod contravențional. El le-a spus că dumnealor nu au procedat corect și ca să nu fie tras la răspundere i-a propus lui Isac Alexandru 250 de euro.

La întrebările instanței a mai comunicat că, mașina de poliție care îl aștepta la fântână era aceeași mașină a poliției, care era la Buzdugan. În privința sa a fost întocmit un proces verbal-cu privire la contravenție pe art. 241 Cod contravențional. Nu a fost de acord cu acel proces-verbal. Le-a explicat că el a dat actele, pe partea dreaptă nu a avut acces de parcare, el a parcat mașina la 5 metri, nu a fugit de la fața locului. El nu a fost sancționat, dosarul este încă în instanța de judecată. A încercat să propună polițistului bani pentru ca să fie încetat dosarul întocmit în baza art. 241 Cod contravențional, pentru a nu fi întocmit un proces-verbal în privința sa.

La întrebările apărătorului: a conștientizat că propunerea polițistului de a lua bani este o infracțiune. Îi pare rău de cele întâmplate.

La întrebările procurorului: cunoaște cine era Isac Alexandru, era polițist de sector. După ce i-a propus bani lui Isac Alexandru, dumnealui a ieșit afară și a vorbit 15 minute. Nu a denunțat el la organele abilitate despre propunerea sumei bănești polițistului.

Prin prisma tuturor probelor prezentate de acuzatorul de stat și examinate în ședința de judecată, instanța de judecată conchide, că starea de fapt probantă la faza de urmărire penală prin incriminarea faptelor imputate inculpatului, s-a confirmat în totalitate. Toate probele prezentate de către acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității.

Vinovăția inculpatului Onică Oleg în comiterea infracțiunii incriminate de către organul de urmărire penală și-a găsit confirmare deplină atât prin depozițiile depuse de către inculpat, cât și prin intermediul probelor prezentate de către acuzatorul de stat în ședința de judecată, enunțate în rechizitoriu și concomitent recunoscute și acceptate de către inculpat și anume :

-prin elementele de fapt constatate prin declarațiile martorului Isac Alexandru Ion, care a declarat că, activează în calitate de ofițer superior de sector al SP-4 ***** al Inspectoratului de poliție Cantemir. Referitor la cazul dat

comunică că, la 03.08.2020 fiind în serviciu în cadrul SP-4 ***** al Inspectoratului de poliție Cantemir, a primit la examinare materialul REI-2 sub nr. 3247, pe faptul informației telefonice precum că, la 02.08.2020 în s. ***** în jurul orelor 02.40 min., de către agent-superior Chirtoacă Andrei, a fost stopat automobilul de model***** cu n/i *****, care era condus de localnicul Onică Oleg, a.n. *****, însă ultimul a neglijat indicațiile date ale angajatului de poliție, continuându-și deplasarea. Respectiv la 03.08.2020 l-a citat telefonic pe Onică Oleg, să se prezinte la sediul sectorului de poliție *****, care este amplasat în incinta primăriei *****, pentru documentarea cazului. Prezentându-se la primărie din start l-a audiat în calitate de contravenient, după care i-a explicat lui Onică Oleg, că acesta a încălcat art. 241 alin. (1) Cod contravențional al R.M. și faptul că îi va întocmi un proces-verbal cu privire la contravenție și că procesul-verbal va fi expediat spre examinare conform competenței în instanța de judecată. Ulterior s-a apucat de întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința cet. Onică Oleg. Intre timp a întocmit procesul-verbal în privința acestuia și i-a adus la cunoștință cele indicate. În timp ce îi înmâna copia procesului-verbal contravențional, a verificat telefonul mobil dacă nu au mai apărut careva mesaje pe grupul de lucru a Inspectoratului de poliție Cantemir din aplicația „Telegram”. Vizualizând telefonul mobil a observat două mesaje de la cet. Onică Oleg, care era memorat în telefon ca Onică Oleg, deoarece anterior au mai avut de lucru cu el, în activitatea de serviciu. Conținutul mesajelor fiind următorul: -„Cît asama coste să nu mai umblu pe drumuri" ora 11.57 și „250€ dacă oprim" ora 12.23. Văzând aceste mesaje și de la cine sunt trimise, l-a întrebat pe Onică Oleg, de ce îi trimite lui astfel de mesaje, la care acesta nu i-a răspuns nimic. La care acesta înmânându-i copia procesului-verbal contravențional i-a spus că se vor întâlni în instanța de judecată, după care Onică Oleg a plecat. Ulterior după plecarea acestuia, pentru a se asigura a decis să denunțe cazul dat la CNA. Nu cunoaște dacă Onică Oleg își va continua acțiunile sale infracționale însă dacă acesta va încerca din nou să-l corupă va anunța OUP. La declarațiile sale anexând copiile materialului R-2 nr. 3247 pe 9 (nouă) file, iar ce ține de mesaje acesta este gata să prezinte telefonul pentru examinare. (f.d. 6-7);

Totodată vinovăția acestuia este dovedită și prin probatoriul acumulat pe prezenta cauză penală:

- procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 03.08.2019, în cadrul căreia de la cet. Isac Alexandru a fost ridicat telefonul mobil care îi aparține, de model Samsung Galaxy A7 cu cartela SIM nr.*****. (f.d. 20);

- procesul-verbal de examinare a obiectului, acțiune procesuală efectuată la 03.08.2019 în cadrul căreia a fost examinat telefonul mobil de model SAMSUNG A7 ridicat de la Isac Alexandru, cu tabel fotografic anexă, în care se vede conținutul mesajelor expediate de Onică Oleg cu conținutul: -„Cît a sa ma coste sa

nu mai umblu pe drumuri" ora 11.57 și -„250€ dă sa oprim" ora 12.23. (f.d. 21-25);

Prin documentele:

-, anexate de martorul Isac Alexandru la declarațiile sale, care prin ordonanța din 04.09.2020 au fost recunoscute și atașate la cauza penală:

- Copiile de pe materialul REI-2 sub nr. 3247 din 03.08.2020 pe faptul neîndeplinirii de către conducătorul de vehicul a indicației legale dată de agentul de circulație de a opri vehiculul, în baza art. 241 alin. (1) Cod Contravențional, cu audierea persoanelor, ordonanța de pornire a procedurii contravenționale și procesul-verbal cu privire la contravenție din 03.08.2020 întocmit în privința cet. Onică Oleg seria și nr. MAI04 782005, în total pe 9 file. (f.d. 8-18).

Aprecierea instanței:

În conformitate cu art. 8 Cod procedură penală, precum și cu art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Instanța de judecată remarcă faptul că, conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată.

Suplimentar în acest sens, că la emiterea sentinței judecătorești, aceasta trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în

vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007).

La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

Reieșind din prevederile art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context se reține că, potrivit alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Iar în corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului, prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Astfel, apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Onică Oleg, corect au fost calificate de organul de urmărire penală în baza art. 325 alin. (1) Cod penal al RM, conform indicilor: - ‘promisiunea, oferirea sau darea, personal, unei persoane publice de bunuri sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini sau nu, acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia’ și că, ultimul a comis fapta prejudiciabilă imputată în circumstanțele și în perioada indicată.

Încadrarea juridică a acțiunilor (temeiul juridic al răspunderii penale).

În acest sens instanța relevă că, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la alin. (1) art. 325 Cod penal, îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

Potrivit art.123 alin.(2) Cod penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Obiectul material sau imaterial al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele, ofertele ori promisiunile sub orice formă, ce i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine.

Datorită trăsăturilor sale particularizante, infracțiunea specificată la art. 325 alin. (1) Cod penal nu are victimă.

Subsecvent în acord cu lit. d) art. 2 al Convenției ONU împotriva corupției, adoptate la New York la 31.10.2003 prin „bunuri” trebuie de înțeles bunurile corporale sau incorporale, mobile ori imobile, tangibile ori intangibile, ori actele juridice sau documentele atestând proprietatea acestor bunuri sau drepturile referitoare la acestea.

Astfel, raportând la caz, instanța de judecată atestă că Onică Oleg prin acțiunile sale a atentat asupra relațiilor sociale privind buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine, astfel că, acesta în ziua de 03.08.2020, aproximativ în jurul orelor 12.23 min., aflându-se în s. *****, r-nul Cantemir, în incinta sectorului de poliție S-4 ***** din cadrul IP Cantemir, amplasat în sediul primăriei, în momentul întocmirii de către agentul constatator a procesului-verbal cu privire la contravenție, acționând cu intenție directă, i-a propus și promis spre transmitere prin intermediul SMS-ului de la nr. 078460041 de pe telefonul personal, către numărul ofițerului de sector al S-4 *****, Isac Alexandru, suma de 250 Euro, cu expedierea acestuia către destinație, pentru ca acesta să nu întreprindă măsuri ce intră în obligațiile lui de serviciu și contrar acestora, adică pentru a nu fi atras la răspundere contravențională pe faptul

neîndeplinirii de către conducătorul de vehicul a indicației legale dată de agentul de circulație de a opri vehiculul, în baza art. 241 alin. (1) Cod Contravențional.

În acord cu art. 2 „Corupția activă a agenților publici naționali” al Convenției penale cu privire la corupție, adoptate la Strasbourg la 27.01.1999, fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a stabili drept infracțiune, conform dreptului său intern, în cazul când actul a fost comis intenționat, fapta de a propune, oferi sau de a da, direct sau indirect, orice avantaj nedatorat unui agent public, pentru el însuși sau pentru altcineva pentru ca el să înfăptuiască sau să se abțină de la înfăptuirea unui act în exercițiul funcțiilor sale. Prevederi similare cu privire la corupția activă a agenților publici străini, a funcționarilor internaționali, a membrilor adunărilor parlamentelor internaționale, precum și a judecătorilor și agenților Curții Internaționale sunt stabilite la art.5, 9, 10 și 11 ale Convenției în cauză.

Conform lit. a) art. 15 „Corupția agenților publici naționali” al Convenției ONU împotriva corupției, adoptate la New York la 31.10.2003, fiecare Stat parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri care se dovedesc a fi necesare pentru a atribui caracter de infracțiune, în cazul în care actele au fost săvârșite cu intenție, faptei de a promite, de a oferi ori de a da unui agent public, direct sau indirect, un folos necuvenit, pentru sine ori pentru altă persoană sau entitate, cu scopul de a îndeplini sau de a se abține a îndeplini un act în exercițiul funcțiilor sale oficiale.

Legiuitorul a prevăzut că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 325 Cod penal constă în acțiunea de promisiune, oferire sau dare, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la art. 325 alin. (1) Cod penal cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ: 1) promisiunea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 2) oferirea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 3) darea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

Raportând la caz, instanța de judecată notează că inculpatul Onică Oleg a operat cu o modalitatea faptică operată de legiuitor, și anume: „promisiunea”.

Instanța de judecată notează că, promisiunea, este angajamentul pe care, corupătorul și-l asumă față de o persoană publică sau o persoană publică străină de a-i transmite în viitor, într-un termen determinat sau nedeterminat, remunerația ilicită dacă acea persoană publică va acționa în sensul dorit de corupător. Promisiunea se poate realiza verbal, în scris, sau în orice alt mod perceptibil pentru

a ajunge la cunoștința destinatarului. De asemenea, promisiunea, poate fi expresă sau implicită ori chiar aluzivă iar chiar dacă foloasele promise pot să nu fie determinate sub aspectul calității și cantității, promisiunea trebuie să fie serioasă și nu vagă sau imposibil de realizat.

Pentru existența infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal în modalitatea de promisiune, nu contează dacă , dacă destinatarul promisiunii o acceptă sau o respinge, promisiunea este un act unilateral al corupătorului.

În circumstanțele descrise, raportând prevederile legiuitorului asupra circumstanțelor cauzei instanța de judecată constată cu certitudine că acțiunile inculpatului Onică Olegi întrunesc latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal, în formulă consumată.

Legiuitorul mai indică că latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză se exprimă în: năzuința făptuitorului de a obține unele avantaje nepatrimoniale; năzuința făptuitorului de a-și ajuta persoana apropiată; interesul material etc.

În urma coroborării probelor expuse mai sus instanța de judecată constată existența laturii subiective, manifestate prin intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză se exprimă prin năzuința inculpatului de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Scopul infracțiunii specificate la art. 325 alin.(1) Cod penal, este unul special, adoptând oricare din următoarele patru forme: - scopul îndeplinirii - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă - de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; - scopul neîndeplinirii - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă - de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; - scopul întâzierii îndeplinirii - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă - de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; - scopul grăbirii îndeplinirii - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă - de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză.

Această listă este exhaustivă și nu poate include alte forme. Pentru calificarea faptei în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, nu este obligatorie realizarea scopului susmenționat.

Astfel, instanța bazându-se pe probatoriul cercetat mai sus în raport cu dispozițiile legiuitorului enunțate, stabilește cu certitudine că inculpatul Onică Oleg a comis infracțiunea incriminată cu vinovăție, exprimată prin intenție directă.

Totodată, având în vedere prevederile art. 21 Cod penal în raport cu dispozițiile legiuitorului, instanța de judecată stabilește că Onică Oleg, este subiect al infracțiunii de corupere activă.

Apreciind probele cercetate în ședința de judecată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, deopotrivă, în sensul art. 394 Cod procedură penală, instanța de judecată constatând fapta ilicită ca fiind dovedită și probele pe care se întemeiază concluziile, instanța, se pronunță asupra încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Onică Oleg, considerând că acesta a comis infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, după semnele – „coruperea activă, ce se exprimă în promisiunea, oferirea sau darea, personal, unei persoane publice de bunuri sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini acțiuni ce intră în obligațiile sale de serviciu,„.

Individualizarea pedepsei:

La prezenta speță, asupra chestiunii privind individualizarea pedepsei inculpatului Onică Oleg, instanța de judecată se va conduce de prevederile art. art. 7, 61, 75, 79 Cod penal.

La acest aspect, instanța de judecată notează că, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Subsecvent potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului cât și a altor persoane.

În această ordine de idei, în Recomandarea nr. 61 a Curții Supreme de Justiție „cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale în cauzele de corupție”, se menționează că: în cazul infracțiunilor de corupție noțiunea „gravitatea infracțiunii săvârșite” trebuie de înțeles în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora.

Cu referire la personalitatea inculpatului, instanța de judecată a stabilit că, Onică Oleg, este căsătorit, are un copil minor la întreținere, neangajată în câmpul

muncii, anterior nu a mai fost judecat, la evidența medicilor psihiatru/narcolog nu se află.

Totodată, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracțiunea săvârșită de către Onică Oleg face parte din categoria infracțiunilor grave.

În acest punct de analiză, instanța ține să mai specifice că, raționamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine personalitatea inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită și comportarea sinceră în cursul procesului.

În prezenta speță se constată, atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Onică Oleg, la răspundere penală pe componența de infracțiune prevăzută de art. 325 alin.(1) Cod penal.

Astfel conform art. 51 alin. (2) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

La acest aspect, instanța de judecată notează că, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Totodată, instanța de judecată menționează că, prin prisma prevederilor art. art. 7, 61, 75 și 78 din Codul penal, la stabilirea pedepsei penale, instanța reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, infracțiunea comisă de Onică Oleg, face parte din categoria celor grave și se pedepsește cu închisoare de până la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale.

Totodată, instanța reține că potrivit alin.8 art.364¹ Cod de procedură penală al RM, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în

folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Analizînd sintagma „limitelor,, de pedeapsă prevăzută de lege, deducem că legiuitorul a avut în vedere că pedeapsa în cazul în care este închisoare se reduce cu o treime din maximum și din minimum prevăzut de sancțiune, stabilindu-se noi limite cu care trebuie să opereze instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului.

Reieșind din prevederea precitată, limitele pedepselor prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, pentru inculpat vor constitui: - limita minimă 3 luni închisoare (art. 70 alin. 2) Cod penal) - limita maximă 4 ani închisoare.

Circumstanțe atenuante în privința inculpatului Onică Oleg, instanța de judecată, nu a stabilit.

În contextul dat, instanța, nu poate recunoaște în calitate de circumstanță atenuantă, în conformitate cu art.76 CP recunoașterea vinovăției. Aceasta întrucît, la pct.35 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la aplicarea prevederilor art.364/1 CPP al RM de către instanțele judecătorești,, nr.13 din 16 decembrie 2013, se tîlmăcește „recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit.f) CP RM, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică,,.

Circumstanțe agravante în sensul art.77 Cod penal- instanța nu a stabilit.

Temeiuri pentru liberarea inculpatei de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

Constatînd vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, instanța stabilește acestuia pedeapsa.

Astfel, art. 61 alin. (1) Cod penal indică că, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, alin. (2) al articolului precizat prevede că, „pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, consideră că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea în privința ultimului a unei pedepse în formă de închisoare.

Luând în considerație faptul că pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, instanța consideră că corectarea și reeducarea acestuia, este posibilă numai cu aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare cu executarea acesteia prin prisma art. 72 alin. (3) în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, luând în considerare gravitatea infracțiunii comise de inculpat, care face parte din categoria celor grave, modalitatea de comitere a infracțiunii, circumstanțele în care a acționat inculpatul, în raport cu personalitatea inculpatului, care anterior nu a mai fost judecată și se caracteriza pozitiv la fața locului, la evidența medicului narcolog, psiholog, nu se află, instanța consideră că aplicarea față de inculpat a unei pedepse sub formă de 1 (unu) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, va face posibilă corectarea și reeducarea condamnatului.

Totodată, circumstanțele expuse supra conving instanța de judecată că corectarea inculpatului este posibilă fără izolarea de societate, or, condamnarea reală la pedeapsă privativă ar crea repulsie, cauzând noi suferințe inculpatului, corespunzător aceasta nu-și poate atinge scopul de corectare și reeducare, ci de generare a mobilurilor negative și respectiv, luând în considerare conduita inculpatului Onică Oleg, care a conlucrat cu organul de urmărire penală, iar în instanța de judecată a dat dovadă de un comportament cooperant prin ce a facilitat examinarea rapidă a cauzei și luând în considerare personalitatea vinovatului care se caracterizează pozitiv la locul de trai, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia pînă la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii, de faptul că, numitul nu prezintă primejdie pentru societate, de faptul că, nemijlocit în ședința de judecată a avut un sentiment de genă față de faptele pe care le-a comis, temei pentru care, instanța consideră că corectarea și resocializarea inculpatului Onică Oleg este posibilă prin, stabilirea inculpatului a unei pedepse cu închisoare cu suspendarea executării acesteia.

În corespundere cu art.90 alin.(1) Cod penal al RM, dacă la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța

de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de personalitatea celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei, aplicate vinovatului.

Instanța de judecată, reține că, aplicarea prevederilor art.90 CP RM suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă ci o măsură oferită persoanei prin lege, de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. Instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj oferit de lege infractorului ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

În speță, luând în considerare comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii imputate, ținând cont de scopul pedepsei penale în coraport cu personalitatea inculpatului, instanța ajunge la convingerea că educarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolarea lui de societate.

Astfel, instanța, ajunge la concluzia aplicării în privința inculpatului Onică Oleg pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) CP RM – condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei drept alternativă a pedepsei cu închisoara, stabilindu-i un termen de probă de 1 (unu) ani, pedeapsă prin care și va fi atins scopul pedepsei de restabilire a echității sociale, de corectare a acestuia, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni și la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept și de principiile morale ale societății, termen în care, condamnatul Onică Oleg este obligat să respecte condițiile termenului de probă stabilit și să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Circumstanțe excepționale prevăzute de art.79 Cod penal nu au fost stabilite pe parcursul urmăririi penale și în ședința de judecată.

Asemeni, instanța de judecată accentuează faptul că, pedeapsa cu amendă prevăzută la art. 325 alin. (1) Cod penal, este o pedeapsă complementară obligatorie, iar reieșind din considerentul că, inculpatul Onică Oleg este căsătorit, are la întreținere un copil minor, instanța de judecată în stabilirea cuantumului pedepsei complementare, urmează totodată a asigura respectarea drepturilor acestora în coraport cu consecințele ce survin în urma executării pedepsei, motiv pentru care va aplica numitului Onică Oleg și pedeapsa obligatorie sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale.

La stabilirea pedepsei complementare instanța asigură respectarea prevederilor art. 2 alin. (2) din Convenția internațională nr. 1989 din 20.11.1989, (adoptată de Adunarea generală a Națiunilor Unite la 20 noiembrie 1989, intrată în vigoare la 20 septembrie *****) la care R. Moldova este parte, prin care statele părți se angajează la luarea tuturor măsurilor corespunzătoare pentru ca copilul să fie efectiv protejat împotriva oricărei forme de discriminare sau de sancțiuni

motivate de situația juridică, activitățile, opiniile declarate sau convingerile părinților săi, ale reprezentanților săi legali sau ale membrilor familiei sale.

De altfel instanța, își exprimă convingerea că pedeapsa stabilită inculpatului Onică Oleg va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept.

Corpuri delictive nu sunt.

Cheltuieli judiciare nu sunt.

Acțiune civilă nu a fost înaintată.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. art. 338 – 341, art. 364/1 , art. 382, art. art. 384 – 385, art. 389, art. art. 392 – 395, art. 397 din Codul de procedură penală, art.90 Cod penal și potrivit cu dispozițiile art. 261 din Codul de executare, instanța de judecată,-

HOTĂRĂȘTE:

ONICĂ OLEG *****, născut la ***** , IDNP: ***** , originar și locuitor al satului ***** , raionul Cantemir, se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin.(1) Cod penal al RM și se condamnă în baza acestei legi prin aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) CPP RM, la pedeapsa sub formă de închisoarea pe un termen de 1 (unu) an cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, echivalentul a 50 000 lei.

Conform art.90 CP al RM executarea pedepsei cu închisoare, aplicate lui Onică Oleg, se suspendă condiționat pe un termen de probă de 1 (unu) an și nu va fi executată dacă în termenul de probă stabilit nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art.261 Cod de executare al RM, exercitarea controlului privind comportamentul și executarea pedepsei, inclusiv respectarea restricției stabilite de instanța de judecată pe perioada pentru care a fost suspendată condiționat executarea pedepsei se va asigura de către organul de probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul inculpatului Onică Oleg.

Corpuri delictive nu sunt.

Cheltuieli de judecată nu sunt.

Acțiune civilă nu a fost înaintată.

Sentința poate fi atacată în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Cahul, în ordine de recurs, prin intermediul Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir).

Sentința motivată pronunțată în ședință publică la 02 decembrie 2020.

Președintele ședinței,

Judecătorul
BOGOMOLOVA

Victoria